

וְהִיוּ לְבָשֶׂר אֶחָד

בפסטיבל "הורמת מסך" מגיע השבוע לעיר, ולכבוד המאורע ראיינו את תמי ורונן יצחקי, זוג שחוי, רוקד ומפעיל בית ספר למחול לגברים דתיים, שיצירatoms "מה זאת עשית" תואג בפסטיבל // סטוי פלטי נגב

מהו הפה האסור בסיפור שלכם?
רווגן: "לקה לנו כמה החדשויות לגלות
מהו הפה האסור בשביבנו. בסוף
הגענו למסקנה שהפה האסור
שלינו הוא הרומבה, ריקוד סלני
שללא מתאים למסגרות של מוחול
עכשווי".

איך עבדותם על היצירה?
תמיי': זה ריקוד שעבר הרבה
גיגלולים. כשהתחלנו, אני ווונן
השתתפנו, והוא א נבסטי להריזון
ויציאנו מההיקוך.
רוון': גם הלהפנו קצת. העובדה
לא התקדמה, לא הצלחנו למצוא
אריהם תחת הרימות שהאננו
מחפשם. ההחלפה יצירה לחץ של
זמן, אבל הקאסט הנוכחי מאד
מוכשר והעובדת איתם התקדמה
מהר מאד."

ספריו נחת על בית הספר שאתה מפעלים בעיר.

דרון: "זה היה שידוך שקרה לי כשעבדתי במרכו להיאטרון עכו. בשנת 2000 פנו אליו מהתיאטרון ואמרו לי שיש קבוצה של ותיקים מממלוות שחדרו שלהם שלח אזהם לעשנות מדריך אחד, והם רצו לנען ולראון. הקבוצה הייתה קיימת ובסיום הגיעו לירושלים, פשט כיברנרי לגדת הירקון".

למה ביה ספר שפונה דק לגבורים?
רונן: "מקובל מארוד שנשים
רווקות בעולם הדתי. גברים
שרוקרים זה לא פשוט. גם כשאנו
החייתי ייל', החלים שלוי היה
לרוקוד, אבל לא העוזי לבקש
מההווים, או תמיד למדרתי ורק
אמנויות לחימה. כרגע אנחנו
נמצאים בדி�וק אחריו הפסיכטיל
'בן שמים לארץ' שעשינו בו'ידרא'
בכרך, שהיה הפעם הראשונה
שהצענו ל'זאת באופן כל כך
פומבי. אנחנו בונים את התודעה
של האיכות הרתית באופן מאוד
ההדגתי ומחושב. השוב לנו שזה
יהיה תהליך עדרין. כל התלמידים
משמש מմרכו הזרם הדתי, חלוק
רבנים. באופן כללי מקבלים את
זה טוב, אבל זה עדרין קשה".

הרמת מסך, תיאטרון ירושלים, 29.12.2011, 20:00 ש"ח

ג'ילוד איבן השרי האמור: משפטה כי "מה לאם עשו"

על ה'מה'ongan עלי האיך".
הרביה פעמים יש יותר התעניינות
וקשיים. אבל יש לנו תחושה
שבסופו של דבר הוא עבר
שהתזקזה מופצתה".
הברישט החוש של הנוגן מציע
בדודון: "תמי תניד ליגאל לגעת
בכובע של איליה ואהעביד את
הציג ללבך".

"אנחנו בוגנים את התרבות של האכזרי הדתי לבי בית הספר באופן מאד מחושב. כל התלמידים ממרכז הארץ הדתי. הרוב מקבלים את זה טוב, אבל זה עדיין קשה"

פרשנות מוחדשת לסייעו אדם
והזהה מספּר בראשית. הם מצירירים
את מיתוס גן העדן ההפוך, שבו יש
ווג החי שנרת יומם מודרנית,
ומפתחה על ידי נחש-אשה הנכנס
למערכת היהיסס.

השבוע יעלה בעיר בפעם החמישית
פסטיבל "דורות מסך". הפסטיבל
שמוקף על ידי פסטיבלים ישראליים,
מציע בית ליזנגי מחול צעריריים,
שבו יוכל להעלות עבודות.
הפסטיבל מוחול לאירועו מופעים
הנקראים "מסטיס", כל אחד מהם
מנוהל אמנועתי בידי נזמי העבר
המצחחים של הפסטיבל. מס' 1,
שיצעה ב-21.2.2012, ביהנוּת האמנויות

של תמר בדור, יכללו עבדות
של אידם ארו' ושל מיכאל גטמן.
מס' 2, שיעלה ב' 1.12 בניהולה
האמנותי של רוניה זיו, ציג'
עבדות של עפרה אידל, ענבל
אוושמן, המי ורונן יצחק' ורותם
תש'ח. במקס' 3, שיעלה ב' 30.11.2011
בניהולה האמנותי של דינה רן,
מושגנות עבדות של מאיה ברינר,
דינה רוטנברג גיגלי נבות. מס' 4,
שיעלה ב' 29.11.2011, מונה על כל ידי
סהר עזימן, ומציג את העבודות
של אלעד שבתון, אוריאל כהן

ושלזון כהן. מותו מוגוזן כהן קוריאו-איגודים
המשתתפים בפסטיבל, נפגשנו
לשיחה עם התמי ורונן י'zechki.
השנינו, שמעולם בפסטיבל
בכבודה את היזיראה "מה ואת
עשית", הם זוג בחאים וזוג
בעבודה, שגד אהרא לפרקט
יהודי: בית הספר "בל עזמותי"
האמורנו, בית ספר בל ממלול

או איך יוצרים כרייאוגרפיה בזוג? רון (זהק): "שנדגים לך ריבב?". תמי: "אנחנו לומדים עם הזמן איך לפנהת אחד לשני את הסטודיו, כי לפעמים יש דברים ספציפיים שעדיף לעובד עליהם כשרוק אחד מאיינו נמצא. אבל בדרך כלל אנחנו עובדים יחד ומשתדרלים לא לבלב את הרקדים ולחת להם שני קולות. אנחנו גם לוחקים את הסטודיו בביתה, מדברים על זה הרבה בסלון. כמו שאמן יכול לחושם עם עצמו, לנו יש אחד את השני, והוא יכול להביע מאוד הבהנות, אבל מצד שני זה יכול גם לשתק". רון: "לא קל לעובד כזוג, אבל בסוף נוצרת חלוקת הפקידים. אצלנו אפשר לומד שתמי מדברת